

Слонътъ Манго.

Въ единъ воененъ лагеръ въ Африка имаше много слонове, кротки и послушни животни, обучени добре да служатъ въ време на война. Между тяхъ се намираше единъ едъръ и силенъ слонъ, когото наричаха Манго. Той поради лошиятъ обноски на своя господаръ бъше станалъ зълъ, сприхавъ, немарливъ и непослушенъ. Господарътъ му го наказваше немилостиво, биеше го често и го лишаваше за нѣколко дни отъ вода и храна.

Манго бъше много измъженъ и единъ денъ се ядоса, скъса синджиритъ, съ които бъше вързанъ за наказание, и се хвърли като лудъ въ лагера при другите слонове, които почиваха мирно. Той почна да тупа съ краката си и да нанася съ хоботътъ си удари на своите другари. Тъ всички се обърнаха срѣщу него и го пропѫдиха далечъ отъ лагера.

Манго избѣга въ пустинята.

Нѣколко дни наредъ той се скита самотенъ и гладенъ, търсеше храна и вода, но не намираше нищо освенъ безкрайна пустиня отъ жешки пѣсъци. И бѣдния Манго щѣше да умрѣ отъ гладъ, ако да не бѣха го намѣрили и върнали отново въ лагера.